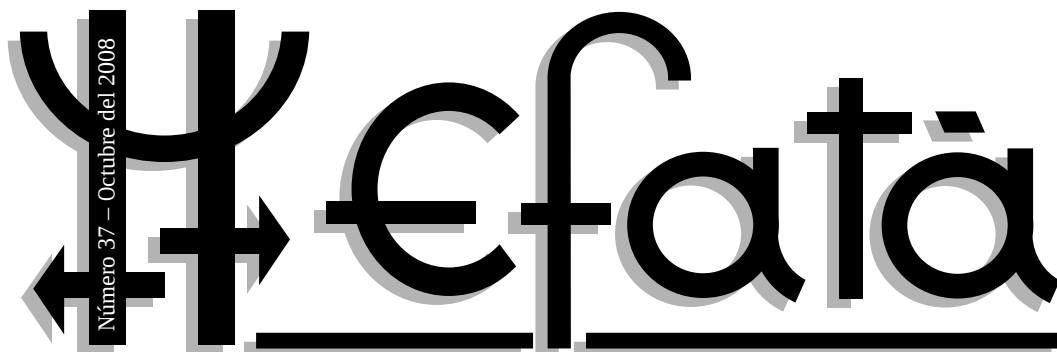

Ronda Camprodon, 2 - 08500 Vic - catequesi@bisbatvic.com

Editorial

Benvolguts catequistes

“La fe és un regal que se’ns dona el dia del Baptisme, i com una llavor plantada en el cor, es desenvolupa al llarg de la vida. La catequesi us ajudarà a conèixer i a viure aquesta fe, que es farà més forta gràcies al sagrament de la Confirmació i creixerà per l’aliment de l’Eucaristia” (Catecisme “Jesús és el Senyor”). Del do de Déu n’és ple tota la Bíblia, de la nostra vida cristiana n’hem de fer una adhesió al do de Déu, una gratitud constant i un do a compartir en tots els moments de la vida. Gràcies Senyor pel do de la fe i que no manqui mai la nostra esperança i entrega corresponent al do rebut.

Bé, catequistes, ha arribat el moment del relleu al capdavant de la Delegació Diocesana de Catequesi del bisbat de Vic. El nou Delegat és Mn. Joan Antoni Castillo Puertas, ordenat recentment de prevere i vicari de les parròquies de la Seu i del Carme de Manresa. Enhorabona!

Des d’aquí dono les gràcies al Sr. bisbe emèrit Dr. Josep M. Guix perquè l’any 1997 em confià aquesta Delegació. No cal dir que també dono les gràcies al nostre bisbe Romà que sempre i en tot moment ha estat al davant i acompanyant la Delegació i als catequistes, li dono les gràcies perquè m’ha acceptat la meua renúncia a continuar com a Delegat de Catequesi, malgrat ell ha insistit que continués; la dimensió pastoral on em moc actualment no em permetia dedicar les hores que creia necessàries a la Delegació de Catequesi. Dono les gràcies a l’equip de la permanent de la Delegació que tantes hores, treball i viatges han fet per a la catequesi, però hem fruit molt fabricant els “efatà”. Gràcies al Ple de la Delegació amb ells hem anat compartint les noves orientacions, trobades i Jornades i també interrogants i problemes. Gràcies a tots els catequistes (inclosos els preveres) del nostre bisbat que tant doneu per engrescar les persones per a la novetat de l’Evangeli. A tots moltes gràcies. Ah, això no és un comiat sinó un moment de reflexió i de gratitud a Déu per tot el que he viscut de gran i meravellós en poder treballar per la catequesi. Continuaré fent catequesi amb molt entusiasme i procurant renovant-me, també, amb el que em proposi la Delegació de Catequesi. Continuaré molt relacionat a la catequesi a través de la Delegació Episcopal per al Catecumenat, dimensió pastoral d’una gran riquesa espiritual. Moltes gràcies a tothom.

Mn. Joan Sanglas i Banús

JORNADES DE FORMACIÓ PER A CATEQUISTES

QUINA
CATEQUESI
AVUI?

Dies 7,9 i 10 de novembre
Lloc: Hotel Palas. La Pineda, Vila-seca
(Tarragona). c. Pau Casals, s/n.
Telèfon 977 37 08 08 - Fax 977 37 22 66

Horari

Divendres:
18.00-19.50 Arribada dels participants,
acolliment, lliurament del material i distribució
de les habitacions a la recepció de l’hotel.
20.00 h Déu vos guard: pregària i acte de
benvinguda.
22.00-23.15 h Temps de formació.

Dissabte:
19.20-13.30 h Temps de formació.
15.45-18.15 h Temps de formació.
19.45 h Trasllat a Tarragona.
20.30 h Missa a la catedral, representació del
martiri de sant Fructuós i retorn.

Diumenge:
19.20-13.30 h Temps de formació.
13.30 h Dinar i comiat.

Inscripcions: SIC tel 93 302 10 41
secretaria@sicb.e.telefonica.net

REFLEXIONS ENTORN DE L'EUCARISTIA AMB INFANTS

El Ple de la Delegació Diocesana de Catequesi, durant aquest curs passat (2007-2008), va reflexionar sobre la importància de les misses amb participació de la catequesi i del seu desenvolupament.

Cada parròquia l'anomena de diferents noms: missa de la catequesi, missa familiar, missa d'infants, missa amb participació de la catequesi ...

- Cal valorar molt favorablement tot l'esforç que es fa, rectors i catequistes, perquè els infants s'acostin a la festa de l'eucaristia.
- Hi ha diferents formes i ben variades de participació: amb cants que els siguin coneguts i animats, murals, escenificacions, pregàries, un lema central per a tot l'any treballant-ne diferents aspectes a cada missa, explicant les diferents parts de la missa, qui només fa aquestes misses en temps litúrgics forts (Advent, Quaresma i Pasqua)...
- Celebrem l'eucaristia perquè la mateixa catequesi ens ho demana i ho fem amb família i acompanyats per ella.

CAL CONSIDERAR

- Que la missa no sigui exclusiva pels infants. La missa és la trobada de la comunitat. Això qüestiona el nom que assignem a aquestes eucaristies i també que aquesta sigui ocasional o extraordinària.
- Que quant celebrem l'eucaristia no podem oblidar cap dels aspectes bàsics de la celebració.
- La missa no és una catequesi sinó una celebració. És catequesi en tant que és celebració de la fe.
- Destacar que totes les activitats que es fan en aquestes misses no són obra dels que l'organitzen

i/o hi participen sinó que la celebració ens evoca a descobrir i celebrar la bondat de Déu i el nostre desig de seguir el seu de Déu. La missa no ha estat bonica perquè els infants i catequistes ho han fet molt bé, sinó perquè hem viscut el missatge que Déu ens transmetia en aquell moment.

- Possiblement no s'haurien de fer gaires coses més de les que es fan a la missa normal, però més preparades, reflexionades i participades. És bo que es facin ofrenes, cants, música etc... també és catequètic, però en fem a totes les misses?
- Molt sovint fem un gran esforç amb els infants que no han combregat per primera vegada i ells mostren molt interès, però en el fons no poden participar plenament de la missa (no combreguen).
- Els cants. Hi ha llocs que són especials per a infants, en altres ho fan amb alguns que es canten normalment en les altres celebracions. L'infant que de tant va a la celebració, es deu preguntar perquè unes misses són d'un estil i les "misses de catequesi" són diferents.
- En quant a la periodicitat, tan de bo que hi hagués misses participades amb infants i pares cada setmana i al llarg de tot l'any. Sempre i quan puguem, és bo preparar bé la celebració de la missa.

ALGUNES ORIENTACIONS

- Ressaltar cada una de les parts de la missa (alguna part de la missa cada vegada). Pedagogia més accessible d'allò que se celebra.
- Aclariment de les paraules que es fan servir a la litúrgia. Adaptació del llenguatge sense deixar l'originalitat del lèxic litúrgic.
- A les sessions de catequesi o al treball a casa cal intensificar la formació i l'explicació de les parts de la missa, que no tot quedi pel dia de la celebració.
- No canviar mai les lectures que corresponen al dia de la celebració. És bo donar voltes a les lectures no pensant que volem que ens diguin sinó deixar dir i el què la Paraula de Déu ens vol dir.

- El Perdó. La disposició de cor i el perdó de Déu és important tant per escoltar, participar de l'eucaristia com per a comunicar i anunciar el que hem viscut.
- La Paraula de Déu. Una introducció o molt breu monició per ressaltar la idea central de les lectures, millor dir-ho espontàniament (havent-ho preparat), sense llegir. En alguns cassos es dona el text de les lectures als infants o assemblea perquè els ajudi a una millor comprensió.
- La proclamació de la fe. Ressaltar que la nostra fe, en la que volem créixer, està en aquest símbol, sigui resat (perquè ho fem drets i/o afegint-hi algun símbol), com si és cantat (que és una bona manera de memoritzar el credo).
- Les pregàries. Procurar que sempre siguin obertes a tothom, les situacions concretes i individuals s'han d'obrir a les necessitats dels altres. No fer la pregària per un mateix.
- La col·lecta. No és un costum de la gent gran i que els petits simplement fan la feina de recollir i presentar sinó que és un moment per explicar sobre la dimensió caritativa de l'assemblea dominical. Comentar als pares que els seus fills també col·laborin en aquest aspecte caritatiu. La col·lecta no és per recollir diners sinó el signe de caritat.
- Les ofrenes: bàsicament són el pa i el vi o ornaments (que serveixin per ornamentar, com ciris, flors, etc...) que siguin per l'altar. Si hi ha

una altre signe ha de ser explicat i que quedi a l'altar i no per emportar-s'ho cadascú, si fas ofrena ha de ser per a la celebració o pels necessitats.

- Alguns silencis ben significatius (motivant a la reflexió interior). Després de les lectures, abans de combregar o després de la comunió.
- La postura corporal. Raonar les postures corporals que es mantenen durant la celebració: començament, paraula de Déu, evangeli, durant la narració, el Pare nostre, la pau, el recolliment després de combregar participant en el cant...
- L'acció de gràcies. A més del silenci o un cant també es poden expressar sentiments d'agraïment. També alerta!: Et dono gràcies... (no), en tot cas "Us donem gràcies..."

PUNT I FINAL

- La participació per excel·lència dels infants a l'eucaristia ha de ser després que s'ha rebut l'eucaristia per primera vegada.
- Mentre fem missa amb participació de la catequesi no oblidem que fem missa amb tota la comunitat.
- La participació del prevere, comunitat, catequistes i família i catequit-zands en totes les celebracions i sobretot en aquestes extres.

JORNADA DIOCESANA – Dedicació de la Catedral

El diumenge 14 de setembre es va celebrar, com ja és costum, la JORNADA DIOCESANA –Dedicació de la Catedral-. La data d'aquesta celebració s'escau sempre en el diumenge més proper al de la festa de la catedral, el disset de setembre.

Enguany el bisbe va encomanar a la Delegació Diocesana de Catequesi l'organització d'aquesta Jornada. El lema que s'escollí fou el de "Fer ressonar la fe, avui". Des de començament d'any es van anar fent ressò de la Jornada repartint els cartells en els quals apareixia en primer terme Joan Baptista que com

a veu que crida en el desert anuncia als quatre vents la vinguda del Messies, al fons, la imatge d'un poble actual, deixava clar que, com ell, els cristians d'avui som cridats a continuar en els nostres ambients l'anunci de Joan i el d'aquells que escamparen arreu del món la bona nova de l'Evangeli.

Al matí es programaren activitats per a totes les edats: infants, joves i adults. Per als més joves un gimcana que els convidava a descobrir tant la pròpia catedral com el seu entorn, un espectacle d'animació al punt del migdia a la plaça catedral i pels adults una conferència.

Tota la jornada començà amb una pregària conjunta al cor de la Catedral presidida pel bisbe Romà, que celebrava en aquesta data l'aniversari de la seva ordenació episcopal. La pregària ens situava ja en l'àmbit del testimoniatge. Després d'una breu salutació del delegat diocesà de catequesi, Mn. Joan Sanglas i de l'explicació de la Jornada, el bisbe va saludar als assistents donant per iniciada l'activitat del dia.

Els adults van encaminar-se llavors a l'auditori del Museu on el Sr. Jaume Galobart, delegat episcopal per al Catecumenat de la diòcesi de Terrassa, parlà de la seva experiència personal com a testimoni fent referència, sobretot, a l'àmbit de la catequesi.

El ponent insistí en la necessitat de parlar, de donar testimoni de l'evangeli ja que nosaltres, en oposició al títol d'una pel·lícula que esmentà, sí que tenim notícies de Déu. La tasca que se'ns encomana no és pas fàcil tant per les dificultats de l'entorn, sovint hostil o indiferent com per les nostres pròpies mancances. Recordà que "som cridats a fer allò que no sabem fer". La urgència d'aquest anunci, malgrat semblar que "l'home s'ha oblidat de Déu" s'arrela i neix en el fet que "Déu no s'oblida mai de l'home" i "se'n va compadir perquè eren com ovelles sense pastor".

Per tirar endavant aquest testimoniatge ens cal renovar les actituds. D'una banda fer una opció seriosa pel Crist, vivint de debò allò que anunciem i professem i, de l'altra, esdevenint contemplatius de la vida que ens envolta i

de la Paraula de Déu. El ponent insistí, sobretot, en el fet que el cristià, cada ú de nosaltres, és el missatge, que aquest arriba conjuntament amb el que nosaltres som i amb la nostra manera d'actuar: "Tu ets l'evangeli per a molta gent".

Finalment posà èmfasi especial en el fet que "Jesucrist continua engrescant" ara i aquí, a molts homes i dones, infants, joves i adults que senten la seva paraula. Demanà al mateix temps que aquest anunci, al qual som cridats de manera personal i comunitària, sigui un anunci joios ja que es fa des de "l'alegria de la fe".

Pels volts del migdia ens vàrem aplegar de nou, ara a la plaça catedral per fer festa. L'animador Pau Turrueu va fer ballar i cantar per a tots aquells que participant o no de la jornada s'acostaven passejant encomanant-nos la joia i l'alegria de viure com a cristians. El dinar al Seminari de Vic posà punt i final a les activitats del matí. Ja a la tarda l'Eucaristia ens aplegà de nou a la catedral. La celebració fou presidida pel bisbe Romà i concelebrada per un bon grup de preveres i ben participada pels assistents. Dues pancartes penjades a les trones: una repetia el lema de la Jornada i l'altra hi constaven tots els moviments, secretariats i delegacions del bisbat. L'Eucaristia va acabar amb "l'enviament" de tots els presents per tal de "Fer ressonar la fe, avui" en el nostre món des dels diferents àmbits, grups o moviments dels quals formem part. El cant del Virolai posà punt i final a una Jornada que creiem ben profitosa per a tots. A tots els qui l'heu fet possible: Gràcies.